

بررسی رابطه بین رهبری توانمندساز، اجتناب از عدم قطعیت، اعتماد و خلاقیت کارکنان با در نظر گرفتن روابط میانجی و تعدیلگر

امین سرنوبه

دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت، واحد آبده، دانشگاه آزاد اسلامی، آبده، ایران

amin.sarnobe@gmail.com

علی رضایی*^۱

گروه مدیریت، واحد آبده، دانشگاه آزاد اسلامی، آبده، ایران

ali.rezaie@iauabadeh.ac.ir

چکیده

این مطالعه در سال ۱۳۹۵ و با هدف بررسی روابط بین رهبری توانمندساز، اجتناب از عدم قطعیت، اعتماد و خلاقیت کارکنان با در نظر گرفتن روابط میانجی و تعدیلگر انجام شد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه کارمندان علوم پزشکی فارس تشکیل می‌دهند که تعداد آنها برابر با ۲۰۵ نفر می‌باشد. مطابق با فرمول کوکران، حجم نمونه برابر با ۱۳۴ نفر محاسبه شد، که به شیوه نمونه‌گیری تصادفی ساده در پژوهش شرکت داده شدند. پرسش‌نامه‌های اجتناب از عدم قطعیت دافمن و هاول (۱۹۹۸)، رهبری توانمندساز آرنولد و کولاگوس (۲۰۰۰)، اعتماد مک آلیستر (۱۹۹۵)، خلاقیت کارکنان ژو و جورج (۲۰۰۱) و خودکارآمدی خلاق تیرنی و فارمر (۲۰۰۲) به منظور سنجش متغیرها مورد استفاده قرار گرفتند. پایایی پرسش‌نامه بوسیله آلفای کرونباخ و روایی آن توسط تکنیک روایی نسبت اعتبار محتوا، و روایی سازه-همگرا تایید شد. با استفاده از تکنیک مدلسازی معادلات ساختاری، فرضیه‌های پژوهش مورد آزمون قرار گرفتند. یافته‌های تحقیق نشان داد رهبری توانمند تاثیر معناداری بر خودکارآمدی خلاق دارد. تاثیر خودکارآمدی خلاق بر خلاقیت کارکنان نیز معنادار بود. نقش میانجی خودکارآمدی خلاق در رابطه بین رهبری توانمندساز و خلاقیت کارکنان معنادار بود. هم‌چنین نقش تعدیلگر اعتماد و اجتناب از عدم قطعیت در رابطه بین رهبری توانمندساز و خودکارآمدی خلاق معنادار بود.

کلمات کلیدی: رهبری توانمندساز، اجتناب از عدم قطعیت، اعتماد، خلاقیت، خودکارآمدی خلاق.

^۱ نویسنده مسئول